

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI

SZŠ a VOŠZ Havlíčkův Brod
Havelková, Kudláčková, Nedbalová, Suchomelová, Šimonová

00:00-00:04 Maturita podjezd dobry

57:36-57:47 *„Kdyby mocní tohoto světa občas pro rozum do márnice chodili, tak by leccos jinak vypadalo. To je velká moudrost“*

1. Pan Betlach se narodil v Litomyšli roku 1947. Vyrůstal v dělnické rodině, kde byl obklopen milující rodinou a domácími zvířaty. Ve svém volném čase se věnoval atletice, volejbalu a hudbě. Rodiče ho zapsali na akordeon, na což má bohaté vzpomínky.

3:26-3:48 *„A na to mám takový vzpomínky, že jsem to nemoh jako malej ještě unýst, tak jsem to vozil na kočárku dětským. A dalo mě dobře, když jsme s tím kočárkem mohli jezdit přes různý obrubníky, dokonce po hřbitově jsem s tím jezdil (...). Taky jsem to vysypal tu harmoniku, s hrůzou otevřel, ale zůstala celá.“*

2. Na medicínu ho to táhlo už od dětství, kdy ho fascinovala práce jeho rodinného lékaře.

4:36-4:38 *„To byl pán nad životem a smrtí.“*

3. Již na vysoké škole si pan Betlach uvědomil, že ho příliš nelákají akční obory. A proto, když se naskytla příležitost práce na patologii, bez váhání ji přijal.

29:42–29:58 *„Když třeba v tom Hradci, když nebylo úmrtí v té nemocnici, v ten den, tak ještě prosím, ale když už nebylo dva dny, nebo dokonce tři, tak zvedli telefon na ústavu a obvolávali nemocnice kolem, jestli tam nemají nějaké úmrtí.“*

4. Během jeho působení na patologii v Havlíčkově Brodě zažilo oddělení velký rozkvět, který neovlivnil ani 17. listopad.

39:50-39:59 *„Byl jsem jaksi opojen tím jako my všichni (...). Nakonec k čemu to po letech jako dospělo a jak se to vyvíjelo, tak to si myslím, že nebylo to, co jsme si představovali a přáli.“*

5. Dnes se stále pohybuje v oboru a užívá si práce bez břemene vedoucí pozice. Jeho dlouholetá praxe ho navíc inspirovala k napsání knihy o historii patologie. Mimo jiné se těší ze svých vnoučat, volný čas rád věnuje poslechu hudby, výtvarničení a návštěvám knihovny. Na závěr jsme se pana Betlacha zeptali, co by chtěl vzkázat budoucí generaci.

56:12-57:02 „Já myslím, že všechno moudré a rozumné bylo už dávno řečeno, a přál bych, aby se taky konečně začalo podle toho trošku žít. Jak říkal, tuším, německý filozof Jaspers, že člověk se naučil, už v tomto století, jo, nebo v minulém století. Člověk se naučil létat jako pták, že jo, letadla a tak dále, potápět jako ryba, plavat, ale ještě se mnohdy nenaučil žít jako člověk.“